

ΜΟΡΙΣ ΜΑΙΤΕΡΛΙΓΚ Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΛΑΙΝ

(Μετάφρασις ΜΗΤΣΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ)

ΜΟΡΙΣ ΜΑΙΤΕΡΛΙΓΚ. Στὴ σύγχροσι διανόησι, ἐντε-
λῶς ἐξαιρετικῆν θέσιν κατέχει ὁ μέγας Βέλγος φιλόσοφος καὶ
ποιητὴς Μωρίς Μαιτερλιγκ, τοῦ ὁποῖον ἐν ἀριστοῦργημα, τὴν
«Πριγκήπισσα Μαλαίν», δημοσιεῖται ἀπὸ σήμερον τὸ «Μπουκέτο». Τιμημέσις μὴ τὸ παγκόσμιον βραβεῖο Νόμπελ, ὁ Μ. Μαιτερλιγκ,
ἀπέκτιστος συγγραφέας καὶ τὴν τίτλον τοῦ «Πριγκήπιος τῶν Ποιη-
τῶν». Ἀπὸ πολλοῦς μεγάλους λογοτέχνας θεωρεῖται ὡς διάδοχος
καὶ ἰσοπαλὸς τοῦ Σαξέπην στὴ δραματικῆ ποιήσι.

Τὰ κυριώτερα ἔργα του, εἶνε τὰ ἑξῆς : Οἱ «Θρησὶς Σέφρος»
σειρὰ ποιημάτων περὶ ἔχει ἐξαντληθῆ σὲ ἔδον τὸν κόσμον, τὰ δρά-
ματα : ἡ «Ἐφτὰ Πριγκήπισσις», ἐπίσης ἐξαντλημένο πρὸ πολ-
λοῦ, ἡ «Πριγκήπισσα Μαλαίν», «Ζουζέλ», «Πελλῆς καὶ Μελι-
ζάντη», τὸ «Γαλόζιο Πενλί», «Ἀκλεβαῖν καὶ Σελνζέττα», «Ἀλ-
λαντίνα καὶ Παλομίδας» κλπ., κλπ. Ἐπίσης τὰ φιλοσοφικὰ : «Ὁ
Θάνατος» ἢ «Ζωὴ τῶν Μελιόσων», ὁ «Θησαυρὸς τῶν Ταπεινῶν»,
τὰ «Μονοπῆλια σὲ Βονό», ὁ «Ἄγνωστος Ξένος» καὶ ἄλλα.

Ἡ «Πριγκήπισσα Μαλαίν» θεωρεῖται ὡς ἓνα τῶν ἀριστοῦρ-
γημάτων του. Μὲ δρόσιν γοργήν, γεμῆτο τρέμον καὶ ἀγωνίαν συγ-
κρατεῖ καὶ διατηροῖ ἀμείλιχον τὸ ἐδιαφέρον τοῦ ἀγνωστοῦ. Εἰς
τὸ Παρίσι ἐπέδιδεν τὸν ὄλον τῆς Μαλαίν, ὅταν περὶ τοῦ παλαιῦ
τοῦ ἔργου, ἢ περιφημῶς ἠθοποῦσε Λεμπλάν. Ἐπαῖξε δὲ ἴσον ἐ-
πιτηγῶς, ὥστε ἐξαντάσει οὐκ ἀμελετικῶς τὴν ἡρωίδα τοῦ ποιη-
τοῦ Ὁ Μαιτερλιγκ ἐνθουσιασθεὶς ἠράσθη καὶ ἐ-υμφεῦθη τῆ
Λεμπλάν. Μοιραῖος ὅμως ἐχώρισαν μετὰ διατίαν. Μ. Π.

(ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ)

ΓΚΙΑΔΜΑΡ, βασιλεὺς ὁ ἓνα μέρος τῆς Ὀλλανδίας, ΜΑΡ
ΚΕΛΛΟΣ βασιλεὺς ἐνὸς ἄλλου μέρους τῆς Ὀλλανδίας, ὁ
πριγκηπ ΓΚΙΑΔΜΑΡ, γιὸς τοῦ βασιλεῦς ΓΚΙΑΔ ΜΑΡ, ὁ μικρὸς
ἈΔΔΑΝ, γιὸς τῆς βασίλισσας ἈΝΝΑΣ, ἈΓΓΟΣ, φίλος τοῦ πριγκη-
πα ΓΚΙΑΔΜΑΡ, ΣΤΕΦΑΝΟΣ καὶ ΒΑΝΟ, ἀξιωματικοὶ τοῦ Μάρ-
κελλου, ἓνας θαλαμηπόλος. ἓνας γαϊδαρὸς, ἓνας τελλὸς, τρεῖς φτω-
χοί, δύο γέροι, χωριάτες, ἓνας μάγερ, ἀδελκοί, ἀξιωματικοί, ἓνας
βουκόλος, προσκυνητὸς, χωριάτες, ὑπηρέτες, ζητιάν, ἀλῆτες, πα-
διά, κλπ.

ἈΝΝΑ, βασίλισσα τῆς Γιουτλάνδης, ΓΟΥΔΕΛΙΒ, γυναῖκα τοῦ
βασιλεῦς Μάρκελλου. ἡ πριγκήπισσα ΜΑΛΑΙΝ, κόρη τοῦ Μάρκελ-
λου καὶ τῆς Γουδελίβας, ἡ πριγκήπισσα ΥΓΚΑΙΑΝΑ, κόρη τῆς βα-

σιλίσσας Ἄννας, ἡ παραμάνα τῆς Μαλαίν, ἑφτὰ καλογηγῆς, μιὰ
γερά, κυρίες τῆς τιμῆς, ὑπηρέτριες, χωριάτισσες, κλπ.

Ἐν ἓ μεγάλος μαῦρος σκύλλος, ὄνομαζό. ενός Πλούτων.

Τὸ πρῶτον μέρος σὲ Χωρλίγκεν τὸ ἄλλο σὲ τὸν πύργον τοῦ Ὑσσελ-
μντε καὶ σὲ τὰ περιχώρα.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΠΡΩΤΗ ΣΚΗΝΗ
ΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

(Μπαῖσων ὁ Στέφανος καὶ ὁ Βάνο)

ΒΑΝΟ.— Τί ὥρα εἶνε ;
ΣΤΕΦΑΝΟΣ.— Κατὰ τὸ φεγγάρι, πρέπει νάνα μεσάνυχτα.
ΒΑΝΟ.— Μοῦ φαίνεται πὼς θὰ βρῆξη.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ.— Ναι, βρεῖα σύννεφα σκεπάσανε τὴ Δύση.— Καὶ
δὲ θάρθουν νὰ μᾶς ἀντικαταστήσουν πρὶν ἂν τὸ τέλος τῆς γιορτῆς.
ΒΑΝΟ.— Κι' αὐτὴ δὲ θὰ τελειώσῃ πρὶν ἂν τὰ ξημερώματα.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ.— ὦ ! ὦ ! Βανὸ !

(Ἐδῶ, εἶας κομητῆς παρουσιάζεται πάνω ἂν τὸν Πύργον)

ΒΑΝΟ.— Τί ;
ΣΤΕΦΑΝΟΣ.— Ἀκόμη ὁ κομητῆς
τῆς περσμένης νύχτας !
ΒΑΝΟ.— Εἶνε πελώριος !
ΣΤΕΦΑΝΟΣ.— Καὶ φαίνεται σὰ
νὰ στάξῃ αἷμα ἀπάνω σὲ τὸν πύργον.
(Ἐδῶ φαίνεται σὰ νὰ πῆρῃ ἀπάνω
σὲ τὸν πύργον μιὰ βροχὴ ἀπὸ ἄστρον.)
ΒΑΝΟ.— Τὰ ἄστρα πέφτουν ἀπά-
νω σὲ τὸν πύργον. Δὲς ! δὲς ! δὲς.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ.— Δὲν ἔχω δεῖ πα-
ρόμοια βροχὴ ἄστρον ! Θάλεγε κα-
νεῖς πὼς ὁ οὐρανὸς κλαίει ἀπάνω σ'
αὐτοῦς τοὺς ἀρραβῶνες !
ΒΑΝΟ.— Λένε πὼς ὄλ' αὐτὰ εἶνε
προμηνύματα μεγάλων συμφορῶν !
ΣΤΕΦΑΝΟΣ.— Ναι, προμηνάνε
τοὺς πολέμους καὶ τοὺς θανάτους

